

150719 Kristi förklarings dag, 1:a årg. Björn Helgesson

Jesus förhårligad

Hur blir snickare Jesus Guds son? Jag menar inte i objektiv bemärkelse utan hur detta sker för den som betraktar honom, t ex för dig. Ingen seriös förnekar att han fanns och att han gick runt och talade om Gud. Men det har många gjort före och efter. Något måste ske för att Jesus ska bli Kristus för mig. Han måste bli förklarad.

I berättelsen om hur Jesus tar med sig några lärjungar upp på ett berg finns en vägbeskrivning till att finna meningen med livet.

Jag vill nu leda er med på den här inre vägen i ljuset av den yttre vandringen.

Det första vi kan notera är att det är Jesus som tar initiativet till bergsbestigning. Det är inte lärjungarna som leder vandringen utan Jesus. Det står att "*Jesus tog med sig Petrus, Jakob och hans bror Johannes.*" När folk talar om sin egen personliga utveckling låter det som om vi vrakar och väljer mellan olika alternativ. Kanske upplever några det så. Nog finns det dimensioner av eget val i våra liv, men bibeln betonar att det är Gud som tar initiativ, som drar i oss. När vi börjar se det förändras vår egen attityd till saker vi råkar ut för. Vi blir mindre raska att gnälla över motgångar och oväntade vändningar. Att något inträffat kan vara ett faktum, men om det är på gott eller ont kan vi inte veta. En av trons dimensioner är att lite på en fördold Guds agerande i det egna livet. En ton av nyfikenhet.

Sedan står det att Jesus leder sina lärjungar upp på ett högt berg där han förvandlas inför dem. De höga bergen är i Bibeln återkommande mötesplatser med Gud. Mins bara hur Mose besteg ett berg för att få möta Gud. I nya testamentet sker en förskjutning från att människan bestiger bergen för att möta Gud till att Gud stiger ner från sin himmelska boning för att möta oss där vi är. Jag återkommer strax till det. Bergsbestigning är även en metafor för att byta perspektiv. Från bergets topp förändras landskapet och jag kan se på tillvaron på ett annat sätt. Vi har alla varit med om det. Det räcker med att man åker upp i vattentornet Svampen så blir Örebro en helt annan stad.

Många saker i livet kan göra att perspektivet förändras. När man slutar skolan, gifter sig, förlorar en vän, föder ett barn eller blir pensionär. Gång på gång befinner vi oss på ett berg. I förändringen kan finnas sorg och rädsla men i en kristen verklighetsuppfattning innebär dessa stunder främst en rik möjlighet att komma närmare livet. Därför är det ingen tillfällighet att det är först när lärjungarna befinner sig uppe på berget som de kan se hur Jesus förvandlas. Jag tänker mig att det i första hand inte är Jesus som förvandlas utan lärjungarna, deras sätt att se på honom. De börjar se något de inte sett förr. Snickarsonen och profeten förvandlas till Guds son i dom själva. Detta är ytterligare ett viktigt steg på vägen mot en kristen tro. Att förundras och upptäcka vem Jesus är. Men vi är ännu inte framme.

Samtalet Jesus sedan för med profeterna Mose och Elia är en hälsning till oss om helhet. Resan mot att bli en kristen människa handlar om integration av olika livsperspektiv. Det tydligaste är relationen mellan

teori och praktik d v s vad vi säger oss tro på och hur vi lever ut detta i praktiken. Mose står för relation, Elia står för visioner. I mötet med Jesus skapas helhet. Lärjungarna kan börja se på tillvaron på ett nytt sätt.

Nu blir det fart på lärjungarna. De har satts i rörelse uppför berget, de har fått en egen upplevelse av Jesus och de har sett att deras liv sitter ihop med Gud. Nu vill de bidra med något själva. Petrus vill bygga hyddor. Han vill arbeta. Vi har nu hamnat vid en avgörande skiljelinje. Här strålar två viktiga perspektiv av det kristna livet samman i en brytpunkt. Vi kan kalla det för Martadimensionen och Maria dimensionen. Båda är helt nödvändiga. Den här församlingen kan inte fungera en dag utan att det finns en mängd frivilliga som lämnar sitt bidrag, som bygger hyddor. Ja det är så att alla ni som finns här borde ha ett uppdrag i församlingen. Fråga mig gärna efter gudstjänsten vilket uppdrag som kan passa dig. Livet kräver arbete och insatser för att bli helt. Men vårt arbete kan aldrig vara grunden för vårt trosliv. Vi glider då ner i det dike som heter prestation. Här lever många som vandrar på vägen mot en kristen tro. Vi tänker att gör jag bara si eller så är jag en kristen. Går jag i kyrkan, hjälper jag till som textläsare, vandrar jag pilgrimsvandringar eller går på konserter så gör jag det som krävs. Men det är helt fel. Vi kan inte göra oss förtjänta av tron, men engagemang och handlingar är en naturlig följd av tron.

Så hörs en röst från himlen: Detta är min älskade son. Lyssna till honom. Lyssna. Var lyssnar vi efter Gud? Framförallt i Bibelns ord. Det är genom att med stor envishet hålla fast vid vissa bibelord som Jesus blir till Kristus. Ordet är den fasta grunden vi bygger ett trons liv på. Att med en viljeakt hålla fast vid Jesu löften är trons puls, det bidrag vi själva har att komma med. Det är i orden som Jesus framträder och det är mot ordet vi ska luta oss i alla livsskeden. Där blir han förklarad.

Att känna till hjälper inte. Vi måste själv hålla fast vid ordet. Det är precis som med mat. Man kan ha kylskåpet fullt med ingredienser men det är först när man äter som man blir mätt. Många pratar om sitt kylskåps delikatesser men sitter ändå hungriga. Många är religiösa, de pratar om bibelordet men de håller inte fast vid det. Det finns ingen annan väg. Det är som om man befann sig i ett rum med en dörr. Man vill inte gå ut genom den dörren utan bankar med all kraft på väggarna. Man ropar och ber om en väg ut och kräver att denna väg ska öppna sig i väggarna. En vän står bredvid och pekar på dörren. Här är vägen ut, men jag svarar gång på gång med att kräva en annan väg. Så finns det en väg till att komma hem. Det är när Jesus förvandlas till Kristus. En öppen dörr som består i att inte bara känna till Guds ord utan att hålla fast vid det med all kraft, som en druckande som håller fast vid frälsarkransen. Grip kring orden med all viljekraft du kan uppbåda. Orden lyder: Detta är min älskade son.